BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

Anul al 56-lea
12 Pagini

EXEMPLARUL { În România 3 lei / În străinătate 6 lei

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 138 Marți 23 Mai 1939
12 Pagini P

ABONAMENTE
IN ȚARA
Lei 200 pe 3 luni
Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80
In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE
IN ȚARĂ pe un an la
UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. și UNIV. LITERAR câte 220 lei
ILUSTR. ROMÂNA și UNIV.-SPORT câte 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

DIRECTOR
ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

DREPTURILE ROMÂNIEI ASUPRA TRANSILVANIEI

Intr'un articol publicat în marele ziar francez „Le Temps", d. Jacques Boulanger s'a ocupat de condițiile în care Transilvania s'a unit cu România în 1918 și de drepturile incontestabile ale poporului românesc, ce i-au fost recunoscute prin tratatul dela Trianon, de a stăpâni teritoriile ce au aparținut vremelnic fostului imperiu austro-ungar, pe temeiul principiului naționalităților și al liberei determinări.

D. Boulanger reamintește și subliniază situația anormală ce a existat înainte de 1918, în Europa centrală, din cauza compoziției multinaționale a monarhiei habsburgice, care nu mai putea rezista, ca organism politic viabil, sub presiunea voinței puternic manifestată a naționalităților de a se elibera.

Contractul dualist dintre Austria și Ungaria, încheiat în 1867, prin care se recunoscuse anexarea Transilvaniei la Ungaria, fără să se țină seama și de drepturile Românilor, a cuprins într'insul germenele descompunerii unui imperiu ce nu mai avea rațiunea de a fi într'o Europă dominată de spiritul libertății și al justiției.

De aceea, încă din ziua când România a declarat război Austro-Ungariei, pentru liberarea Transilvaniei, Banatului și Bucovinei, pe temeiul principiului naționalităților, existența monarhiei dualiste a fost considerată sfârșită, ea fiind însăși negațiunea acelui principiu creator de drept ce'l găsim la baza statului național unitar modern.

Nu trebue să uităm că, până la intervenția armată a României, nu se pusese încă problema dispariției imperiului austro-ungar în vederea satisfacerei drepturilor legitime ale naționalităților sale. Nu numai prin sacrificiile României, dar și prin voința liber exprimată a Românilor din Ungaria, în 1918, Transilvania s'a unit cu vechiul regat.

In asemenea condiții — după cum recunoaște și d. Boulanger în articolul său publicat în „Le Temps" — tratatul încheiat la Paris „n'a făcut altceva decât să consacre o stare de fapt; căci, dacă ar fi făcut altfel, ar fi fost o nedreptate".

Analizând și confruntând cele două teze opuse — română și maghiară — privitoare la chestia Transilvaniei, d. Boulanger a demonstrat netemeinicia celei maghiare, care este în opoziție violentă cu toate principiile ce sunt la baza dreptului internațional modern și cu interesele superioare ale păcei europene.

Transilvania nu poate fi obiect de revendicare teritorială din partea Ungariei, când ea a fost în trecut, până la anexarea sa forțată de acest stat, în 1867, un principat autonom și aproape independent; iar elementul etnic maghiar ce s'a infiltrat în massa compactă românească prin colonizări recente, reprezintă o infimă minoritate de 800.000 de suflete.

Dacă reamintim că și Sașii au protestat, împreună cu Românii, în 1848 și în 1867, împotriva anexării Transilvaniei la Ungaria; iar în 1918, în adunarea lor națională dela Mediaș, ei s'au pronunțat, în deplină libertate, pentru unirea Transilvaniei cu România, opinia publică internațională poate să-și dea seama de valabilitatea și importanța actului istoric de justiție ce s'a făcut la Trianon. Convins de aceasta, regretatul fost președinte de consiliu al Franței, Louis Barthou, a declarat în București, în calitatea ce o avea de reprezentant al Franței:

„Teritoriul vostru este al vostru. Cine ar vroi să ia un centimetru pătrat dintr'insul se va izbi de rezistența voastră.

Dar, concetățeni ai României, rezistența voastră nu va fi singură: aveți cu voi vocea, ajutorul și inima Franței.

Acela care pronunță împotriva unității voastre naționale, împotriva frontierelor voastre legitime, cuvântul „revizuire", nu-și dă seama că acest cuvânt ar însemna pentru voi „abdicare", sau „trădare". Mai mult: nu se va găsi un cetățean român, care să vrea să abdice, sau să trădeze".

Și astăzi, România, tare pe dreptul său, este ferm hotărâtă să-și apere împotriva oricui, patrimoniul său național.

Acțiunea diplomatică pentru rezistența colectivă

de I. LUGOSIANU

Acțiunea diplomatică a Marilor Puteri a luat aspectul unei întreceri a pactelor. Unele sunt destinate să asigure o rezistență armată colectivă contra unei eventuale agresiuni; altele să strângă și să organizeze solidaritatea unor acorduri existente sau să neutralizeze acțiunea posibilă a Statelor mijlocii sau mici.

Acordurile de asistență mutuală ale Marei Britanii cu Polonia și cu Turcia; garanțiile unilaterale acordate de Franța și Anglia României și Greciei; negocierile anglo-sovieitce intră în cea dintâi categorie. Pactul politico-militar italo-german, care intră în cea de-a doua categorie și-i menit să organizeze în drept o alianță existentă în fapt, va fi transformat Luni, cu prilejul călătoriei Contelui Ciano la Berlin, într'un adevărat tratat de alianță.

Propunerile Germaniei, în fine, către Statele nordice și baltice constituie o categorie aparte de acțiuni diplomatice destinate să dea o formă juridică — prin pacte mutuale de neagresiune — neutralității de fapt a țărilor sus menționate. Negocierile Reichului cu Letonia și Estonia sunt pe punctul de a fi terminate. Cele cu Danemarca nu sunt încă începute. In fine, convorbirile cu Norvegia, Suedia și Finlanda n'au dus la acorduri concrete, dar neutralitatea de fapt a acestor trei State va rămânea fără îndoială atitudinea lor de bază în raporturile cu Marile Puteri.

Când această rețea de pacte și acorduri va fi întregită, continentul va fi dobândit o nouă înfățișare politică, pe care cu greu și-ar fi închipuit-o, acum trei luni, cel mai prevăzător dintre diplomați. Cum încheierea alianței formale dintre Italia și Reich este certitudinea de mâine, problema de căpetenie a actualității europene rămâne încă anevoioasa negociere anglo-sovietică. Am arătat de curând care sunt obstacolele în calea realizării unei înțelegeri între Londra și Moscova: In linii mari, în timp ce Marea Britanie cere Sovietelor să dea asigurări unilaterale Statelor răsăritene, care beneficiază de garanțiile anglo-franceze și dă în schimb Rusiei numai implicit asistența engleză, în cazul când zisele garanții intră în funcțiune, Uniunea Sovietelor cere dimpotrivă Franței și Marei Britanii o alianță tripartită, în condiții de egalitate și reciprocitate depline și de natură să se opună agresiunii, în orice regiune și în orice împrejurare.

Sovietele s'au arătat intransigente asupra punctului lor de vedere. Marea Britanie a făcut unele concesiuni de amănunt, care n'au fost socotite mulțumitoare la Moscova. Și Anglia și Sovietele consideră totuși colaborarea lor ca hotărâtoare pentru organizarea „rezistenței armate contra agresiunii". Acest acord asupra principiului este însă însoțit de deosebiri de vederi atât de mari asupra modalităților, încât în multe cercuri internaționale, care se pretind bine informate, a crescut în mare măsură scepticismul asupra rezultatelor pozitive ale negocierilor, deși interesul părților la o soluție pozitivă este atât de mare, încât imposibilitatea unei înțelegeri pare foarte greu de închipuit.

Declarațiile făcute Vineri la Camera Comunelor de d. Chamberlain confirmă că nu s'au realizat progrese în negocierile anglo-ruse. Ele aduc însă unele percizări noi, care dovedesc pe deoparte că Marea Britanie nu consimte să-și extindă obligațiile în Europa răsăriteană la Statele baltice, dar că pe de altă parte primul ministru nu se arată pesimist, ci, dinpotrivă, pune în relief strânsa colaborare franco-engleză în această chestiune și-și exprimă speranța că va putea să anunțe în curând Camerei Comunelor încheierea acordului definitiv cu Uniunea Sovietelor.

D. Chamberlain spune în rezumat că guvernul englez a cerut Sovietelor să facă declarații asemănătoare cu cele franco-engleze față de Polonia și România. Prin intrarea lor în funcțiune s'ar fi realizat în fapt reciprocitatea pe care o cere Rusia Sovietică. Primul ministru recunoaște că garanția britanică nu acoperă Statele balte, dar explică totdeodată că în schimb Anglia nu cere ajutorul sovietic pentru unele State apusene „pentru care numai democrațiile occidentale ar intra în război, dacă acelea ar fi atacate". Dacă există prin urmare vreo inegalitate, ea este în favoarea Sovietelor.

In încheiere deci, deosebirile dintre Rusia și Anglia nu au ca obiect nici de astădată însăși colaborarea lor într'un front de rezistență armată comună, ci numai extinderea obligațiilor lor, din punct de vedere teritorial. Marea Britanie este de acord pentru reciprocitate, dar o limitează numai la Europa răsăriteană, fără statele balte, și nu cere asistența sovietică pentru Europa apuseană. Sovietele cer dimpotrivă asistența engleză și pentru Statele balte și oferă asistența sovietică și pentru Statele apusene, sub forma unei alianțe militare generale tripartite. Ele prentid deci reciprocitate totală; Marea Britanie, dorind să nu se îndepărteze prea mult de tradițiile ei diplomatice, stăruie pentru o colaborare limitată și regională.

O bună parte din opinia conservatoare consideră punctul de vedere sovietic acceptabil pentru Marea Britanie, care trebue să tindă la organizarea unui sistem defensiv cât mai puternic. Negocierile în cadrul lor de azi par a fi ajuns pentru moment la un punct mort. In cursul săptămânii viitoare consultările diplomatice, care vor avea loc și în deosebi propunerile transacționale, care se așteaptă dela Franța, vor da, probabil, o înfățișare nouă negocierilor anglo-sovietice.

VEDERI DIN ȚARĂ

Gospodărie din com. Ilenii-Făgăraș

Străbătând „coridorul"

Danțig, 13 Maiu 1939

Am intrat în „coridor" — faimosul coridor pomeran — cu o neliniște și cu o curiozitate pe care mi lămuresc destul de bine. Sunt într'o zonă a continentului care constitue cea mai grea problemă europeană, a vremii, căci aici se joacă în momentul acesta sorții păcii și ai războiului. Simt nu știu ce apăsare pe suflet și nu știu ce grave presentimente se amestecă într'o confuză rostogolire cu scene de bătălii crâncene, proiectate de istoria acestor locuri însângerate, cu o intuire dureroasă a destinului țării pomerane peste care se încrucișează de veacuri rivalități neistovite între triburile germanice și polane, între regii dela Kracovia și cutezătorii cavaleri ai ordinului teuton, între drepturile hanselor și ale prusiilor și nevoile vitale ale polonilor, între însăși geografia ei și fatalitățile politice care au vrut întotdeauna ca aici să fie gâlcevi și nesiguranță, să fie lupte, să fie moarte.

Drumul duce dela Firchau la Marienburg, legând în linie dreaptă cele două bucăți ale Reichului-Prusia apuseană cu cea de răsărit — printr'o câmpie rasă și monotonă. Două ore face trenul între cele două puncte despărțite de coridor. Granițele germano-polone sunt în plin șes. Întărite și supravegheate de puternice forțe armate din ambele părți, ele nu au cu toate astea nimic care să lase să se vadă că suntem între fortificații militare. Și, totuși, dacă ar izbucni războiul, din primul sfert de ceas s'ar încrâncena fronturile în trupul acestui ciopârțit al Pomeraniei Trupele ar ieși în adevăr ca din pământ la încăerare.

Intrarea din așa zisa Pomeranie a Oderului (Germania) în Pomerania vistuliană (coridorul) se face prin stațiunea polonă Kojnice (Konitz în denumirea germană). Nu suntem supuși la nicio formalitate vamală. Trenul oprește câteva minute într'o gară mică, atât cât să aibă timp să coboare funcționarii național-socialiști și să se urce polițiștii și personalul căilor ferate poloneze, apoi își ia vânt spre nord-est gonind către Marea Baltică.

Este ora 5 dimineața. E frig. Deasupra Prusiei orientale răsare un soare roșu, retezat de linia orizontului sinelui. Pare o imensă cască soldățească smălțuită cu flăcări și ridicată ca un simbol tragic peste Danțig, peste smârcurile baltice și peste depărtările finlandeze. Pământul are o înfățișare aspră. Aci e jupuit și alb ca varul sau presărat cu măguri roșii ca niște șolduri sângerânde, aci e acoperit de bălțoace verzui cu care omul duce o luptă dramatică săpând șanțuri de irigație, arând adânc, acoperind ogoarele cu îngrășăminte și, pe deasupra, cu voința lui eroică, dusă până la disperare, de a îmblânzi, de a supune natura vitregă, de a trăi cu orice chip. Valuri de ceață alburie plutesc greoae deasupra vegetației izinite. Pe aici nu se poate cultiva decât sfecla și cartoful, această hrană săracă a mai tuturor locuitorilor dela nord și a cirezilor de vite care impânzesc pârloagele pomerane. Grâul și secara cresc anevoe. La vremea aceasta firul lor plăpând abia trece de glezna piciorului. Casele, rari și sărăcăcioase, așezate în poeni, unde omul a mai putut găsi un refugiu între ape, au o înfățișare tristă, și neprietenoasă, ceva din aerul așezărilor singuratice de stepă. Singura lor podoabă în bătătură sunt sălciile cu ciolturile retezate, ca niște pumni protestatari îndreptați spre cer.

Din loc în loc, nostalgia omenească după frumusețe caută să înșele clima și pământul plantând câte un pom roditor sau înfrumusețându-și câte o tufă de liliac lângă fereastra locuinței lui de surghiun voluntar. Greu. Nimic nu le prieste. Bieții arbuști, când la noi se coc cireșile pietroase, ei abia îndrăsnesc să înfloreasc; niște flori mărunțele și vinete ca alicele.

Trenul german aleargă cu o viteză înfricoșetoare. Fluieră asurzitor și despică aerul ca o săgeată. Nu oprește nicăeri în tot coridorul. Polonezii sunt nerăbdători să-l vadă, firește, cât mai curând ieșit de pe teritoriul lor. La un moment dat

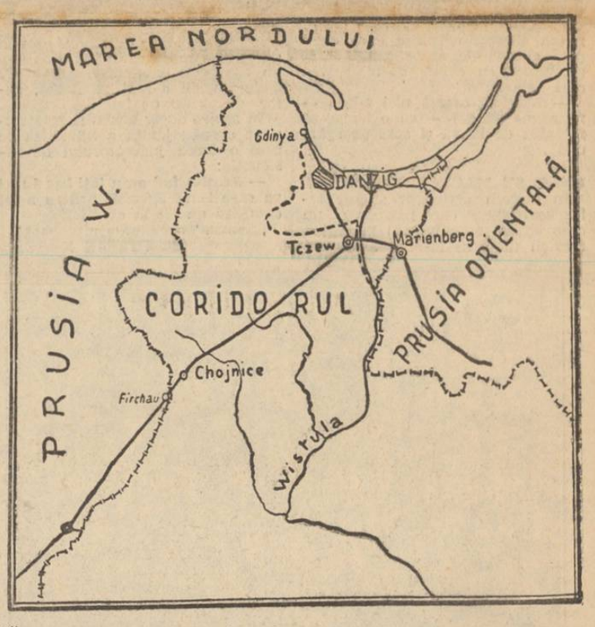

tăem șoseaua care unește cele două provincii prusiene, apoi mergem o vreme paralel cu ea. Nici țipenie de om, nicio mașină, nicio căruță, deși, cum mă asigură șeful trenului, trecerea e îngăduită pe toată lățimea culoarului fără nici o greutate Este și prea de dimineață, e adevărat, dar tot atât de adevărat e că în tensiunea aceasta gremanii se hotărăsc cu greu să riște un drum prin singurătățile Pomeraniei poloneze. Incidente s'au întâmplat în vremea din urmă destul de dese pe aici.

După o jumătate de oră de mers începe să se arate un pământ mai dulce, negru, și odată cu el un târguleț industrial în jurul unor turnuri castelane și a unei fabrici de zahăr. Copacii cresc mai mari și esențele sunt mai variate, ierburile mai înalte. Dar bucuria aceasta, ca toate bucuriile, nu ține mult. căci începe iarăși regiunea lacustră, cu ochiurile de apă moartă în care se răsfrâng tristețile cerului plumburiu și des nădejdea.

Mai departe, nisip și argilă. Pământul e neregulat, cu văi și mici coline cultivate, pierdute ca un peisaj din Tanhäuser în aburii lăptoși care dau o impresie de depărtare nelămurită, tremurătoare, ireală. Intre locurile acestea cu înfățișeri convulsive și povestea lor agitată e o potrivire dureroasă; geografia merge mână în mână cu istoria pe căile unui destin comun grav și apăsător ca un blestem.

Bolidul chiue prelung și intră într'o stație oarecare în jurul căreia s'a cuibărit o așezare industrială. Pe clădirea gării apare pentru ultima oară pajura neagră polonă: Tczew. Jandarmii republicei care ne-au escortat dela Kojnice rămân aici și pornim din nou. Peste două minute trecem podul lung de peste Vistula moartă și intrăm în colțul de jos al teritoriului liber danțigez. Germanul care călătorește cu mine în compartiment ține să mă facă atent: altă ordine, sate răsărite și mai dese, pământurile cultivate metodic, ferme, cirezi de vaci de rasă olandeză printre care foesc gospodari cu bluze albastre și cu hârdaele în mâini: e ora mulsului. Ceasul arată 7 dimineața. Am străbătut coridorul în exact două ore.

Peste cinci minute suntem pe granița Prusiei Orientale. Marienburg-orașul muzeu. Aci trecem pe la biuroul de vamă al Reichului. Arătăm pașapoartele, declarăm valutele, funcționarii polonezi predau garnitura prusienilor și plecăm mai departe spre Danțig. Fiindcă nu e alt drum mai deadreptul, trebue să facem calea întoarsă pe la Tezew. Deci, din nou pe teritoriul liber, din nou pe teritoriul polon și iarăș pe pământul Danțigului. Acest joc de-a vațaascunselea în trei țări ține 7 minute. Peste undele vinete ale Vistulei la punctul Tczew e un al doilea pod pentru pietoni și vehicule, unind malul polon cu cel din partea Danțigului. Trecerea dintr'o parte într'alta se face fără greutate. Se văd bărbați și femei mergând cu legături în brațe după treburi, după lucru la Marienburg.

Dela Hohenstein la Zapplau și la Praust în sus, străbatem un ținut cu sate dese croite în stil german, cu câmpuri verzi, muncite cu sârg de harnicii cultivatori danțigezi, care la vremea aceasta prășesc, udă, ară și trag din pipe de zor.

Ispitesc zarea până departe peste valea Vistulei spre Prusia. Dar până să încep a-mi lămuri peisagiul obscur încolo către Elbing, apar din stânga turlele gotice și colinele păduroase de pe malul Balticei. Trenul frânează brusc în fața unui peron plin de milițieni național-socialiști în uniforme cafenii ca la Berlin, ca la München, ca oriunde în Reich, Danțig.

AL. GREGORIAN

Intrevedere amicală între d-nii Gafencu și Tințar Marcovici

D. Gr. Gafencu, ministrul afacerilor străine, a plecat Sâmbătă seara la Turnu Severin, unde va ieși înaintea d-lui Țințar-Markovici, ministrul de afaceri străine al Iugoslaviei, care vine cu vaporul pe Dunăre dela Belgrad.

Întâlnirea între cei doi miniștri de afaceri străine are un caracter prietenesc și informativ.

Vizita Regelui Greciei în Tracia turcească

Atena, 20 (Rador). — Continuându-și călătoria prin Tracia, Regele George a trecut podul Pythion și a străbătut o bucată de teritoriu turcesc pentru a se duce la posturile cele mai îndepărtate ale frontierei grecești, dela Dikaion și Ormenion.

Pe teritoriul turc s'a făcut Suveranului elen o primire tot atât de călduroasă ca și pe teritoriul grec. Guvernatorul Traciei turcești, generalul comandant al corpului de armată din Adrianopole și reprezentanții autorităților locale au salutat pe Regele George, iar Suveranul a trecut în revistă un detașament de soldați turci, cari dădeau onorul.

Populația, adunată în mare număr să salute trecerea Suveranului, a făcut o impresionantă manifestație spontană Regelui George, agitând stegulețe turcești și grecești și aclamând pe Suveran.

Regele George a invitat în vagonul său pe guvernator și pe generalul turc și s'a întreținut cordial cu ei timp de un sfert de oră.

Căsătoria principesei Faiza sora regelui Egiptului

Principesa Faiza, sora regelui Faruk al Egiptului, se va căsători în curând cu prințul Izet Hassan, fiul prințului Mohamed Hassan

Ziare polone interzise la Danzig

Varșovia, 20 (Rador).— Agenția „Pat" anunță din Danzig că autoritățile Orașului Liber au interzis următoarele ziare polone: „Illustrowany Kurjer Codzienny" și „Kurjer Baltyski" pe timp de cinci luni, iar „Gazeta Gdanska" pe timp de trei luni.

S'a semnat acordul economic germano-lituanian

Berlin, 20 (Rador).— Acordul economic germano-lituan a fost semnat azi la amiază la Wilhelmstrasse.

Pentru ambele țări au semnat miniștrii de externe respectivi, d-nii von Ribbentrop și Urbsys.

După semnare, d. Urbsys, ministrul de externe al Lituaniei, a luat parte la dejunul oferit în cinstea sa de d. von Ribbetrop.

*

Berlin, 20 (Rador). — Comunicatul oficial publicat după semnarea acordului economic germano-lituan declară că este vorba de un acord prin care se reglementează relațiile economice dintre Germania și Lituania după cedarea teritoriului Memel și se organizează o zonă francă potrivit directivelor tratatului germano-lituan din 22 Martie.

Comunicatul adaogă că negocierile s'au desfășurat în spirit amical și cu o înțelegere deplină a intereselor reciproce.

Portul franc se va construi la sud-est de Memel prin îngrijirea Reichului, iar o comisiune mixtă va stabili proectele.

ROMÂNIA ÎNTRE GERMANIA ȘI BALCANI

de GHEORGHE I. BRĂTIANU

Revista „Deutsches Wollen", în numărul din Aprilie publică următorul articol semnat de d Gh. I. Brătianu:

A trecut mai bine de un an, de când rezumam, în numărul din Octombrie 1937 din *Europäische Revue*, trăsăturile fundamentale ale politicii externe românești, (die Grundzüge der rumänischen Aussenpolitik).

Incercam de atunci să desprind, în mijlocul marilor transformări ce se pregăteau, elementele *permanente* ale politicii României, întemeiate pe simțul atavic al realității, pe instinctul sigur a ceeace este concret și posibil, care constituie o trăsătură caracteristică și fundamentală a pshihologiei poporului român.

De atunci evenimentele au mers repede. Lupta Führerului a biruit. Anschlussul și hotărârile conferinței dela München, urmate de arbitrajul dela Viena au desemnat o nouă hartă a Europei Centrale. Sistemul securității colective, în cadrul Societății Națiunilor, zdruncinat mai de mult de împrejurările din Etiopia și din Spania, s'a prăbușit prin înțelegerea directă între patru mari puteri și hotărârea lor de revizuire a granițelor cehoslovace. Ne aflăm astfel la o nouă întorsătură a politicii Europei și a istoriei universale, cea mai însemnată dela tratatele din 1919 și 1920 cari statorniciseră o nouă ordine, în haosul de prăbușiri și de prefaceri ale războiului. Rezultatele imediate s'au văzut, dar unele consecințe mai îndepărtate se puteau prevedea din primul moment și încep să se deslușească tot mai limpede. Istoria frământată a continentului nostru nu se oprește nici la München ,nici la Viena, după cum au arătat-o evenimentele.

De aceea, propunându-mi să examinez din nou, în lumina împrejurărilor actuale, liniile generale ale politicii externe românești, în cari relațiile cu Germania mare se așează desigur pe primul plan, trebuie iarăși să stăruiesc asupra elementelor statornice ale politicii țării.

Nu e multă vreme de când încheiam prin aceste rânduri un studiu asupra legăturilor dintre Bismark și Ion C. Brătianu:

„Atunci Imperiul German vedea în alianța cu micul regat de

(Continuare in pag. 2-a)

Negocieri comerciale germano-polone

Varșovia, 20 (Rador). — *Ziarel poloneze anunță că la 22 Mai vor începe, la Berlin negocierile periodice polono-germane cu privire la reglementarea schimburilor comerciale dintre cele două state.*

Agenția Pat, care transmite știrea, adaugă că delegația poloneză va fi presidată de d. Geppert, director în ministerul industriei și comerțului.

Flota engleză în Mediterana

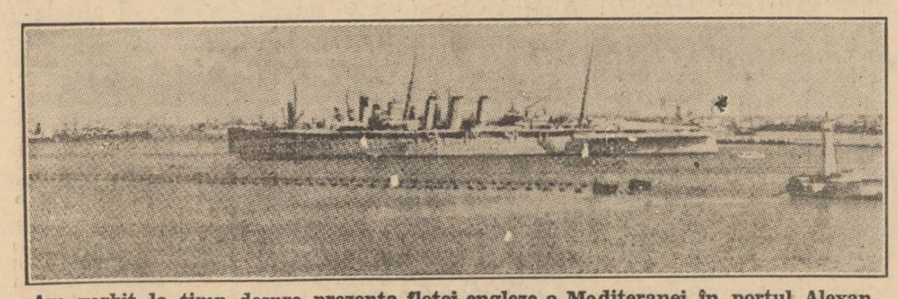

Am vorbit la timp despre prezența flotei engleze a Mediteranei în portul Alexandria (Egipt). In clișeu, vasele se văd, protejate împotriva submarinelor de o rețea, care se observă în primul plan.